

праведно. Колкѣва различавашъ ты, Іованчо, отъ тѣхъ! Благіо твой НЕБЕСНЫЙ ОТЕЦЪ СОЗДАДЕ ТЕ ТОЛКѢВА ДА СИ РАЗЛИЧЕНЪ. ЖИВОТНИТЕ НЕ ПОЗНАВАТЪ МИЩО ЗА НЕГО, И ЗА ТОВА НЕ МОГАТЪ ДА ГО ОБЫЧАТЪ. Я ТЫ ЗНАЕШЪ МНОГѸ НѢЩА ЗА НЕГО: И КОЛКѢТО ПОВЕЧЕ УЧИШЪ ЗА НЕГО, ТОЛКѢВА ПОВЕЧЕ ТРЕБЕ ДА ГО ОБЫЧАШЪ.

І. Каза ми, мамо: че тѣлото има вътре си многи любопытны страны: има ли и дѣшата ми таква части?

М. Нема, сыне мой. Помни че дѣшата ти є совсемъ неприлична съ тѣлото ти: не є вещество: не можешъ да пофатишъ дѣшата, не можешъ да я раздобишъ: понеже нема части.

Дѣшата ти, Іованчо, прави многи и разни нѣща: и когато сакаме да говориме за разните нѣща, които прави, требва да употребяваме разны дѣшмы. Некога имашъ единъ видъ чѣствителенъ, и казвашъ: че си благодаренъ. Я некогашъ имашъ дрѣго чѣствованіе, и казвашъ: че си неблагодаренъ. Некогашъ ме обичашъ и имашъ благодареніе да направишъ колкото ти казѣ-